

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/362/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108231933
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Straková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8108231933.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, samosudkyňou JUDr. Evou Strakovou, v právnej veci žalobcu: H.. C. D., F.. XX. XX. XXXX, T. H. F. R., Š. XXX/XX, proti žalovanému: Televízia Markíza - spoločnosť MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., Bratislava, Záhorská Bystrica, Bratislavská 1/a, v konaní o ochranu osobnosti a uplatnenie nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

žalovaný je p o v i n n ý nahradíť žalobcovi nemajetkovú satisfakciu vo výške 15.000 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradíť žalobcovi na trovách konania 1.359,57 Eur a tieto uhradiť na účet žalobcu vedený v SLSP a.s. pobočka Sabinov, Č..Ú.. XXXXXXXXXXXX/XXXX, O. J., T.:G., do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd z a s t a v u j e konanie v časti nároku, v ktorom sa žalobca domáhal doručenia ospravedlnenia na vedomie Televízii TA3, Tlačovej agentúre SITA, Slovenská tlačová agentúra a.s. Bratislava a O.. D. J. a v prípade neuverejnenia ospravedlnenia týchto spoločností, žalobca bol oprávnený na náklady žalovaného uverejniť ospravedlnenie v dvoch televíziách vybraných žalobcom v teletexte Televízie Markíza, v dvoch denníkoch vybraných žalobcom vo forme inzercie.

odôvodnenie:

Uznesením Krajského súdu v Prešove 20Co 230/2012 zo dňa 02. 07. 2012 bol zrušený rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že odvolací súd sa nestotožnil s právnym posúdením nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 a vyslovil názor, že forma náhrady nemajetkovej ujmy požadovaná žalobcom je primeraná a účinná, keďže ide o formu a prostriedok smerujúci na odstránenie následkov neoprávneného zásahu spočívajúcom v značnom znížení jeho dôstojnosti spoločnosti tak, ako to bolo v konaní preukázané a navyše, ak došlo k zásahu do osobnostných práv prostredníctvom tlače alebo televízie, treba vychádzať z toho, že zásah má širokú publicitu. Preto úlohou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť vo vyššie naznačených intenciách a vysporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na výšku nemajetkovej ujmy.

Súd, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 226 O.s.p. nariadil ústne pojednávanie na termín 05. 03. 2014, na ktorom žalobca vzal v časti návrh späť, v ktorej požadoval ospravedlnenie od žalovaného, ktoré mal uskutočniť prostredníctvom televízie TA3, tlačovej agentúry SITA, Slovenskej tlačovej agentúry, a.s. Bratislava a O.. D.F. J. a v prípade neuverejnenia ospravedlnenia žiadal, aby bol

oprávnený na náklady žalovaného uverejniť ospravedlnenie v dvoch televíziách vybraných žalobcom v teletexte Televízia Markíza a v dvoch denníkoch vybraných vo forme inzercie.

Žalovaný sa k čiastočnému návrhu na späťvzatie žaloby nevyjadril.

Súd postupoval podľa § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. a zastavil v tejto časti konanie vzhľadom na späťvzatie návrhu v tejto časti, keďže ani žalovaný neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý by nesúhlasil so späťvzatím žaloby v tejto časti.

V pôvodnej žalobe žiadal žalobca aby sa mu žalovaný ospravedlnil vo vysielaní televízie Markíza na Markízatexte v časti Správy z domova na str. 114 po dobu 24 hodín v znení tak, ako je uvedené v právoplatnom rozsudku OS Prešov zo dňa 2. júla 2012. Po čiastočnom späťvzatí žaloby a zrušujúcom výroku Krajského súdu Prešov o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, predmetom žaloby ostal nárok žalobcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 33.193,92 Eur.

Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že informácie zverejnené žalovanou stranou z tlačovej konferencie SNS z 22. 12. 2005 o 10.00 hod. v sídle SNS na Šafárikovom námestí v Bratislave boli hrubo skreslené v záujme zvýšenia sledovanosti, pričom autor sa úmyselne dotkol jeho osoby bez toho, aby si overil hodnovernosť zverejnených informácií. Všetky uvedené tvrdenia sú nepodložené, vymyslené, lživé, nedôstojné a urážlivé, vrhajú zlý tieň na jeho osobu, poškodzujú ho v profesionálnom aj v súkromnom živote, pričom boli tieto informácie zverejnené s veľkou publicitou a poškodili jeho osobnostné práva, najmä právo na česť a dôstojnosť. Dôveryhodnosť voči jeho osobe sa uvedenými obvineniami znížila a týmto utrpela a naďalej trpí jeho občianska česť a dôveryhodnosť vo vzťahu k policajnému zboru, ostatným občanom, širokému okoliu. V priamej súvislosti s medializáciou lží a klamstiev mu vznikli značné následky spojené s výkonom k povolaniu policajta, straty dôvery, zníženia jeho vážnosti, prehnané a zjavne neprimerané kontroly v porovnaní s inými kolegami spojenými aj s mobbingom jeho osoby zo strany nadriadených na pracovisku, akt pomsty v nasledujúcom období spojený s vykonštruovaným vznesením obvinenia, väzobné trestné stíhanie, prepustenie zo služobného pomeru, po prepustení problémy s uplatnením sa. Dôsledkom konania žalovaného je, že musel a musí naďalej aj so svojou rodinou neustále čeliť otázkam z okolia pracovného, rodinného, verejného, ohľadne jeho údajnej trestnej činnosti. Rovnako v dôsledku takejto manipulácie pocítil zo strany viacerých priateľov či kolegov zmenený postoj voči nemu. Začali sa mu vyhýbať, zakazovať svojim deťom hrať sa s jeho deťmi. Neznámi ľudia ho oslovovali s výsmeškami, „Kedy už pôjde konečne sedieť“. V dôsledku uverejneného príspevku sa zhoršil jeho zdravotný stav, ako aj zdravotný stav manželky a detí, ktorí zverejnené informácie psychicky veľmi zle znášali. Rozvírenie ohováračskej kampane zverejnenými príspevkami malo negatívny dopad na citovú situáciu v jeho rodine. Kampaň sa odrazila negatívne aj na zhoršenom zdravotnom stave jeho manželky, ktorá zverejnením neprávď ťažko trpela. Obzvlášť sa prejavilo negatívne pôsobenie na deti, ktoré aj v škole museli byť konfrontované s útokmi spolužiakov o otcovi, ktorý skončí za mrežami, pretože o tom aj v televízii a v novinách písali. Deti mali strach o svoju bezpečnosť, prežívali v tejto súvislosti depresívne stavy. Vyjadrenie žalovaného svojím obsahom značnou mierou spôsobilo a môže ďalej spôsobovať pre neho a jeho rodinu veľmi vážnu ujmu. Ovplyvnilo OČTK pri vyšetrovaní jeho podaní, rozhodovaní o sťažnostiach v daných prípadoch. Značne dezinformovalo, cielene ovplyvňovalo a zavádzalo verejnú mienku, vytváralo tak tlak verejnosti na OČTK, pričom mohlo a môže naďalej dôjsť k ovplyvneniu ich právneho názoru, čo bolo aj cieľom osôb, ktoré sa na tom podieľali. Prezentácia publikovaných neprávď spôsobila úplnú negáciu uplatnenia jeho osoby v profesionálnom, tak aj vo verejnom a osobnom živote a to isté platí smerom k členom jeho najbližšej rodiny. Na základe tejto informácie bol vyvíjaný tlak na jeho vtedajších nadriadených, aby ho prepustili zo služobného pomeru policajta, v dôsledku čoho došlo k oživeniu traumy u jeho v tej C. D. S. J. F. E. Z. bola po tom, čo došlo k publikácii vyššie uvedených lží, nútená vyhľadať pomoc psychológa a od tej doby je trvalo liečená. Množstvo osôb sa od neho odvrátilo, od jeho rodiny, čo pocítovali spolu s ním aj jeho najbližší príbuzní. Žalovaný nebol oprávnený šíriť o ňom takéto nepravdivé informácie a takisto nebol oprávnený uvádzať jeho meno a priezvisko. Informácie zverejnené žalovaným v správe vydané 22. 12. 2005 bolo nielen spôsobilé vyvolať následky alebo narušenie práva chráneného ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka, ale nepravdivé informácie boli prezentované médiami širokej verejnosti ako pravé a vyvolali konkrétny zásah do oprávneného chráneného práva v ustanovení § 11. Správy o kompromitácii D. J. políciou zverejnenou 22. 12. 2005 žalovaným boli „Top správou“ šírenou vo všetkých televíznych a rozhlasových staniciach a na internete, v pravidelných časových intervaloch sa opakovali celý deň a bolo v nich uverejnené úplné meno žalobcu, na základe čoho vyznievalo meno

žalobcu ako keby bolo jeho meno všade. Išlo o prvý prípad v histórii Slovenskej republiky, kedy sa v súvislosti s údajnou kompromitáciou politika uvádzalo aj konkrétne meno rádového policajta, ktorý to mal realizovať. Zo strany žalovaného v danom prípade išlo o sofistikovaný zásah do osobnostných práv žalobcu s cieľom kompromitovať ho na verejnosti, ktorý znásobuje aj skutočnosť z 22. 12. 2005, teda toho istého dňa v čase najväčšej sledovanosti o devätnástej hodine v rámci televíznych novín TV Markíza v reportáži s titulom „J. D. presvedčený že ho sleduje a odpočúva polícia“. Moderátorka odprezentovala tieto nepravdivé informácie, v ktorých síce neuviedla žalobcove meno a priezvisko, avšak správa s tým istým obsahom a navyiac uvedením mena a priezviska žalobcu sa po celý čas dokonca niekoľko hodín pred odvysielaním televíznych správ nachádzala na Markízatexte TV Markíza, pričom obsah prezentovanej správy vyznel tak, ako keby aj v predmetnom príspevku meno a priezvisko žalobcu bolo, resp. každému sa jeho meno a jeho osoba s prezentovanými informáciami spájala. Na Markízatexte TV Markíza bola navyše uvedená správa odpoľudnia do noci minimálne dvanásť hodín až do ďalšej aktualizácie správ, pričom vzťah televízneho vysielania Markízatextu je bezprostredne a vzájomne prepojený. Je neospravedliteľné a vzájomne v rozpore s povinnosťou žalovaného zabezpečiť objektívne spravodajstvo a dodržiavaním novinárskej etiky v zmysle zákonom stanovených povinností poskytovať pravdivé a hodnoverne overené informácie. No napriek tomu žalovaný na jednej strane zverejnil v TV Markíza servise v televíznych novinách v medializovanej správe a súbežne s informáciami zverejnenými na Markízatexte obsahovo tie isté informácie bez zverejnenia jeho mena, bez informácie o trestnom stíhaní, pričom v závere správy poskytol priestor pre vyjadrenie sa k veci aj Ministrom vnútra SR a poslancovi NR SR a v tom istom časovom predstihu pred odvysielaním televíznych novín počas ich vysielania a následne aj po odvysielaní na Markízatexte zverejnil meno a priezvisko žalobcu, informoval o jeho trestnom stíhaní, poskytol verejnosti nepravdivé informácie o kompromitácii vrcholového politika a primátora Ž. D. J. žalobcom ako zaručene pravdivú správu a to bez existencie akýchkoľvek dôkazov o jej legitimitate.

V danej veci stoja proti sebe dve základné práva a to právo na slobodu prejavu žalovaného a právo na ochranu ľudskej cti a dôstojnosti žalobcu, avšak vzťah medzi týmito právami by mal byť vyvážený, čo v danom prípade nie je a zo strany žalovaného došlo k porušeniu rovnováhy medzi uvedenými základnými právami a to zjavne neprimeraným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcu. Prevzatie správy nezabavuje žalovaného zodpovednosti za jeho nežiaduci zásah do osobnostných práv žalobcu, pretože žalovaného na jednej strane nikto nenútil prevziať uvedenú správu od SITA Slovenská tlačová agentúra, teda konal dobrovoľne a na druhej strane sám žalovaný v rámci vykonaného dokazovania potvrdil prítomnosť svojich redaktorov na tlačovej konferencii konanej 22. 12. 2005 na Šafárikovom námestí v sídle SNS, kde odznelo, že autor týchto slov nedisponuje dôkazmi o pravdivosti ním prezentovaných informácií, z čoho vyplýva, že žalovaný touto informáciou disponoval a napriek tomu správu uverejnil s menom a priezviskom žalobcu a nepravdivými informáciami o jeho osobe. Dôkazom toho je zverejnenie správy „J. je presvedčený že ho sleduje a odpočúva polícia“ v TV Markíza servis a Televízne noviny vysielané v čase najväčšej sledovanosti o 19.00 hodine reportáž Slovenskej televízie STV - Servis, odvysielanej dňa 22. 12. 2005 v čase najväčšej sledovanosti o 19.30 hod. v správach STV s titulom „Ján Sloša vyrukoval s vážnym obvinením na adresu polície“ autor reportáže D. H., E. D. U., P. K.: „J. nepredložil žiaden dôkaz o tom, že jeho tvrdenia sú skutočne pravdivé“, reportáž Slovenského rozhlasu: SRO - Servis odvysielanej dňa 22. 12. 2005 v čase najväčšej sledovanosti o 18.00 hod. v Žurnále SRO s titulom „Tvrdenie Slotu o diskreditácii politických strán“, autor reportáže E. J., E. H. J., ktorý uviedol: „Jasné dôkazy o tom, že sa ho snažia kriminalizovať, primátor Žiliny nemá“, prepisy ktorých sa nachádzajú v liste Slovenskej tlačovej agentúry SITA z 03. 07. 2006 s titulom „Odpoveď na žiadosť o informácie ku konaniu ČVS: ORP-1112/1-OVK-ZA-2006, ktorý je súčasťou spisu a obsahuje aj prepisy textu jednotlivých reportáží a správ.

Správa, ktorú zverejnila žalovaná, obsahuje citáciu O. D. J.. Informácia obsahuje meno, priezvisko žalobcu, pracovné zaradenie, údaje o jeho trestnom stíhaní pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa a údaje o cieľoch a úlohách žalobcu vo vzťahu k D. J. Z. J. Ž. R. F. I. J. B. D. J., ale hlavne ako sprievodný účelovo autorom správy neoverený text, ktorý je cielene dopĺňaný citáciami D. J., ktorý vo svojom celkovom význame zjavne neprimerane poškodzuje osobnostné práva žalobcu na strane žalovaného. Novou skutočnosťou je právoplatný rozsudok OS Prešov sp. zn. 31 T 126/2008 z 13. 09. 2010, ku ktorému došlo dňa 20. 09. 2012 vyhlásením rozsudku Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 21/2011, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora VOP Banská Bystrica, sp. zn. OPv 61/05-61- z 18. 06. 2008 pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona v

jednočinnom súbehu s trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, pre ktorý bol žalobca vzatý dňa 04. 12. 2003 do vyšetrovacej väzby, v ktorej zotrval do 25. 08. 2004 a taktiež bol oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s Trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Predmetným rozsudkom a uznesením bol žalobca právoplatne oslobodený spod obžaloby z trestných činov, pre ktoré bol vzatý do väzby 04. 12. 2003, kde zotrval do 25. 08. 2004. V danom prípade sa jedná o žalobcove väzobné trestné stíhanie, ktoré prezentuje žalovaný v texte medializovanej správy zo dňa 22. 12. 2005.

Žalovaný sa k týmto novým skutočnostiam v rámci odvolacieho konania nevyjadril a nevyjadril sa k nim ani k pojednávaniu 05. 03. 2014.

Postoj žalovaného z doposiaľ vykonaného dokazovania spočíva v tom, že v teletextovej správe neboli informácie podané formou tvrdení žalovaného alebo jeho zamestnanca, ale ako správy tlačové, teda informácie podala tretia osoba, konkrétne O. D. J.. V rovnakej forme bola poskytnutá i informácia o žalobcovi. Nešlo tu o tvrdenie žalovaného, ale o tvrdenie D. J., vtedy ústavného činiteľa. Obsahom celej tejto informácie boli tvrdenia, že dochádza v rámci policajného zboru v SR k jeho zneužívaniu, k nezákonným praktikám a k obchádzaniu zákona a to za účelom diskreditácie nielen osoby D. J., ale aj iných politických strán. Išlo teda o celok informácií, ktoré si vyžadujú zverejnenie, nakoľko v prípade potvrdenia ich pravdivosti by došlo k stavu, ktorý by priamo ohrozoval ústavné zriadenie SR. Išlo teda o informáciu širokého záujmu a jednou z povinností žalovaného je informovať širokú verejnosť prostredníctvom svojho vysielania o stave politiky. Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy, o žalobcovi v tom čase bolo zverejnených množstvo informácií rôznych obsahových znení viacerými vydavateľmi a vysielateľmi, a pritom nie je možné dobre posúdiť, že práve ním napádané vysielanie mu spôsobilo práve takúto ujmu. Nevyhnutnou podmienkou pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka je, aby neoprávnený zásah bol objektívne spôsobilý vyvolať porušenia alebo ohrozenie osobnosti fyzickej osoby, pričom dôstojnosť a vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti musí byť znížená v značnej miere. Je na žalobcovi aby preukázal príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vzniknutou nemajetkovou ujmu, čo žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. V televíznom vysielaní nebolo uvedené meno žalobcu. Je pravdou, že bolo uvedené v teletexte a je uvedené ako citácia D. J., F. B. S., H. Q. F. T. I. R. Ž., I. I. H. B. D. J.. Teletext Markízy, jej vysielanie ale je len zložkou vysielania, ktorá má uňho menšiu sledovanosť ako televízne vysielanie. Aj keď žalobca nemusel byť špičkový policajný funkcionár, na druhej strane reprezentuje štátnu moc, a preto je automaticky predmetom zvýšeného spoločenského záujmu a z tohto dôvodu vyplýva aj znížená miera ochrany jeho osobnosti. Žalobca síce nebol vysoký funkcionár v policajnom zbore, ale takisto nebol ani rádovým policajtom. Nešlo o nepravdivý výrok pokiaľ sa správa uviedla, že voči žalobcovi sa vedú trestné stíhanie, pretože sa jednalo o podozrenie, ale nebola to informácia o tom, že bol spáchaný trestný čin. Je potrebné rozlišovať medzi publicistikou a aktuálnym spravodajstvom. Nie je spravodlivé a nemožno žiadať od vysielateľov, aby dôsledne overili každú informáciu, lebo to nie je možné reálne a v takomto prípade sloboda prejavu prevyšuje právo na ochranu osobnosti. Informácia o žalobcovi bola poskytnutá ako tvrdenie D. J., vtedy ústavného činiteľa a obsahom celej informácie boli tvrdenia, že dochádza v rámci policajného zboru SR k jeho zneužívaniu k nezákonným praktikám obchádzajúcich zákon a za tým účelom k diskreditácii nielen osoby D. J., ale aj iných politických strán, teda išlo o celok informácií, ktoré si vyžadujú zverejnenie, nakoľko v prípade potvrdenia pravdivosti by došlo k stavu, ktorý by priamo ohrozoval ústavné zriadenie SR. Išlo teda o informáciu širokého záujmu a jednou z povinností žalovaného bolo informovať širokú verejnosť prostredníctvom svojho vysielania o stave politiky.

Súd doplnil dokazovanie rozsudkom OS Prešov 31 T 126/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov 2 To 21/2011, rozsudkom 1 T 74/2011 OS Prešov, rozsudkom 33 T 132/2012 OS Prešov a po vyhodnotení s doposiaľ vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav:

Krajský súd v Prešove v uznesení 20 Co 230/2012 zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby na nemajetkovú ujmu a vo výroku o trovách konania s tým, že pokiaľ ide o skutkovú a právnu argumentáciu súdu tej časti rozhodnutia, ktorej súd rozhodol o neoprávnenom zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcu, sa stotožnil so skutkovou i právnou argumentáciou súdu. Avšak sa nestotožnil s právnym posúdením nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 - 3 OZ, Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté.

Podľa článku 26 Ústavy SR:

- 1) Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.
- 2) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.
- 3) Cenzúra sa zakazuje.
- 4) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa § 136 O.s.p., ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy.

Občiansky zákonník v ustanovení § 11 a nasledujúcich, poskytuje ochranu osobnosti subjektom, proti ktorým smeroval zásah znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť, ohrozoval ich postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia a občianskej cti, ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Fyzická osoba má právo sa najmä domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, odstránili sa následky takýchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ. Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých porušenie práva došlo. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že ak môže byť vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušnej morálnej satisfakcie treba uprednostniť len v tých prípadoch, kde došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vyváženosti v spoločnosti v značnej miere a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napravitelná inými právnymi prostriedkami, treba považovať za opodstatnené a spravodlivé priznanie zadosťučinenia v peniazoch.

Priznané zadosťučinenie v peniazoch predpokladá zákonom kvalifikované podmienky a to keď morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúce a neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods. 3 OZ taxatívne stanovené dve kritéria a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby došlo. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na intenzitu, rozsah, na jej ohlas ako aj na dĺžku trvania. Samotná závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Povinnosť

prihliadnuť na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená všeobecne vo vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, ako aj vo vzťahu ku subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil so zámerom, aby pri určení konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť na rôzne okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo a tým by bola naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie sa. Z hľadiska ustanovenia § 13 ods. 2 a 3 OZ, je právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom, ktorý v značnej miere znižuje dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti.

Pokiaľ ide o vyjadrenie miery, ako bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť osoby v spoločnosti, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorý zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom, či inom prostredí fyzickej osoby a túto mieru treba zistiť dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie.

Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ako náhrady nemajetkovej ujmy prichádza do úvahy vtedy, keď porušenie základného práva alebo slobody už nemožno napraviť, prípadne nemožno uviesť do pôvodného stavu.

Fyzická osoba má právo slobodne sa rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či vôbec a ak áno, v akom rozsahu, forme, akým spôsobom majú byť skutočnosti z jej súkromného života sprístupnené ostatným subjektom a takisto má právo sa vzoprieť neoprávneným zásahom do jej osobného súkromia zo strany iných subjektov. Relatívna výnimka sa pripúšťa len pri osobách verejného záujmu, avšak len pokiaľ je uvádzaná v takýchto skutočnostiach, na verejnosti v priamej súvislosti s činnosťou tejto fyzickej osoby vo verejnom živote, konkrétne len v prípade, ak takéto skutočnosti majú význam pre hodnotenie schopnosti a spôsobilosti vykonávať verejnú činnosť.

Akémkoľvek médium nesmie prekročiť určité medze vo vzťahu k povesti a k právam iných osôb a potrebe nezverejňovať dôverné informácie. Povinnosťou média je rozširovať informácie takým spôsobom, ktorý je v súlade s jeho povinnosťami a zodpovednosťou a ktorých rozširovanie je vo verejnom záujme.

Primerané zadosťučinenie je jednou z verejnoprávnych sankcií, ktorá má odrádzať rušiteľa chránených osobnostných statkov a jeho možných následníkov od protiprávneho konania a tak byť nástrojom špeciálnej aj generálnej prevencie, čo vyžaduje, aby išlo o sankciu patrične dôraznú a dostačujúcu aj z tohto hľadiska. Výška primeranej náhrady nesmie byť bezdôvodným obohatením osoby dotknutej neoprávneným zásahom a súčasne likvidačná. Z tejto zásady sú prípustné odôvodnené výnimky, keď aplikácie takejto zásady sa nemôže dovolávať osoba, ktorej podnikanie je založené úmyselnými a závažnými zásahmi do základných práv jednotlivcov, lebo vedie k zníženiu ľudskej dôstojnosti. Miera ich ochrany musí byť nevyhnutne oslabovaná alebo úplne vylúčená pri subjektoch, ktoré účel svojej existencie, činnosti či marketingovú stratégiu zakladajú prevažne na uverejňovaní difamačných, na cti utrhumých a ľudskú dôstojnosť znižujúcich informáciách o osobách verejne činných, o osobách známych či spoločensky významných (celebritách), keď účelom takejto správania je len sledovanie svojho majetkového prospechu a zvýšenie publicity použitého média.

Osobnú súkromnú sféru charakterizujú tzv. osobnostné práva, t.j. právo na ľudskú dôstojnosť, osobnú česť, dobrú povesť, meno. Tieto základné osobnostné práva sa spravidla dostávajú do konfliktu s právom na slobodu prejavu. Ústavný súd nálezom z 11. 11. 2005 sp. zn. I. ÚS 453/03 odoprel ochranu oznamovaniu vedome nepravdivých informácií, keďže „Ak chce ktokoľvek zverejniť o inej osobe informáciu difamačného charakteru, nemožno jeho správanie považovať za rozumné či legitímne, pokiaľ nepreukáže, že mal rozumné dôvody spoliehať sa na pravdivosť difamačnej informácie, ktorú šíril, a ďalej, pokiaľ preukáže, že podnikol riadne dostupné kroky na overenie pravdivosti takejto informácie, a to v miere a intenzite, ktorej mu bolo overenie informácie prístupné a napokon, pokiaľ sám nemal dôvod neveriť, že difamačná informácia je nepravdivá. Zverejnenie takejto informácie nemožno považovať za rozumné ani vtedy, ak si šíriteľ informácie neoverí jej pravdivosť u osoby, ktorej sa informácia týka a nezverejní aj jeho stanovisko s výnimkou nemožnosti takejto prístupu alebo tam, kde to zjavne nebolo nevyhnutné“.

Ak publikovaný názor vybočí z hraníc demokratickej spoločnosti všeobecne uznávaných pravidiel slušnosti, stráca charakter korektného úsudku (správy, komentára) a spravidla sa ocitá už mimo hraníc ústavnej ochrany. Legitimitu zverejnenia nemožno vyvodiť a ústavnú ochranu slobody prejavu nemožno poskytnúť informácii, ak bola dominantne motivovaná túžbou poškodiť difamovanú osobu, šíriteľ sám informácii neoveril, alebo ak ju poskytol bezohľadne bez toho, aby sa riadne staral o to, či je alebo nie je pravdivá. Určitá časť tlače má sklon pred faktami (overenými skutočnosťami) dávať prednosť „bombastickej sile výrazov, ktorými svoje názory tlmočí a prezentuje, pretože ak zasahuje do Ústavou garantovaných práv jednotlivcov alebo Ústavou alebo žalobcom chránených iných hodnôt a záujmov, musí byť pripravená niesť za takéto konanie dôsledky, aj keď má na nich založenú svoju marketingovú stratégiu a dokonca aj účel svojej existencie. Je nepripustné, aby sa takéto subjekty dovoľávali práva ochrany slobody prejavu, keďže zlému úmyslu nemožno v žiadnom prípade takúto ochranu poskytnúť.

Fyzická osoba má právo sa najmä domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, odstránili sa následky týchto zásahov a aby sa jej poskytlo primerané zadosťučinenie, pričom pokiaľ by sa to nejavilo ako postačujúce toto morálne zadosťučinenie, má právo na náhradu nemajetkovej ujmy.

Určenie výšky náhrady zo zákona je vecou voľnej úvahy podľa § 136 O.s.p., ktorá musí byť odôvodnená a musí mať svoj základ v zistenom skutkovom stave pokiaľ ide o obe zákonom predvídané kritériá, teda závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých porušenie práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ).

Základným a určujúcim hľadiskom pre určenie týchto kritérií musí byť hľadisko závažnosti a intenzity zásahu do práv patriacich do tzv. intímnej sféry súkromného života jednotlivca, dotýkajúcej sa samej podstaty ľudstva a ľudskej dôstojnosti, ktorý je potrebné vnímať ako zásah najcitlivejší a najzávažnejší bez ohľadu na skutočnosť, či ide o jednotlivca verejne činného, známeho alebo nie. Ľudská dôstojnosť predstavuje najvyššiu hodnotu stojacu v základoch celého právneho poriadku, stáva sa objektívnou ústavnou kategóriou a pôsobivosťou ku ostatným základným právam je nadradená. Preto akýkoľvek zásah či zníženie ľudskej dôstojnosti je zásahom veľmi závažným, ťažko napravitelným, keďže ľudská dôstojnosť je hodnotou horizontálne neporovnateľnou i s ostatnými ústavnými hodnotami, či spoločenskými normami. Pri úvahe o primeranosti výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je nevyhnutné prihliadať aj na účel a funkcie tohto inštitútu pre ochranu osobnosti. Ide tu o primárny význam satisfakčnej funkcie účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu, keď nemajetková ujma, ktorá vznikla porušením osobnostných práv, sa vo všeobecnosti nedá odškodniť a rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nemožno ani exaktne kvantifikovať a vyčíslieť a možno za ňu poskytnúť len primerané zadosťučinenie.

Občianskoprávna sankcia vzniká na objektívnom základe, na jej vznik sa nevyžaduje zavinenie a subjektívny prvok zavinenia má význam len pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v rámci zohľadnenia okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Forma a intenzita zavinenia by mala mať kľúčový význam pre určenie povinnosti nahradiť škodu za citovú ujmu poškodeného. Primerané zadosťučinenie je jednou z civilnoprávných sankcií, ktoré má odrádzať rušiteľa chránených osobnostných statkov a tak byť nástrojom špeciálnej generálnej prevencie. Otázka miery zavinenia pôvodcu zásahu pre určenie výšky nemajetkovej náhrady je zásadným spôsobom spoluurčujúca, ale faktory ako zlý úmysel, nenávisť, závisť odmietnutie ospravedlnenia, či zľahčenie spôsobu poskytnutého ospravedlnenia opakovanie a zintenzívnenie daného zásahu či správanie škodcu v priebehu osobného sporu je nevyhnutne považovať za prirážajúce okolnosti, odôvodňujúce uloženie zvýšenej náhrady ujmy. Pri určení výšky zadosťučinenia musia byť zohľadnené všetky okolnosti na strane škodcov, ako aj na strane postihnutého, teda musia byť zohľadnené intenzita, povaha, spôsob neoprávneného zásahu, charakter, rozsah zasiahnutej hodnoty osobnosti, trvanie, šírka dopadov vzniknutej nemajetkovej ujmy na postavenie a uplatnenie postihnutej fyzickej osoby, spoločnosti a podobne.

Žalovaná na Markízatexte v časti Správy z domova na str. 114 zverejnila správu s titulom: J. tvrdí, že ide po ňom polícia s textom

„polícia sa podľa žilinského primátora, H. J. D. J. snaží operatívnu činnosťou získať informácie a dôkazy o trestnej činnosti pri investíciach KIA a súčasne má prioritnú úlohu získať kompromitujúce poznatky na jeho osobu. Ako uviedol J. vo štvrtok na tlačovej besede v Žiline, bolo zriadené detašované pracovisku úradu boja s organizovanou kriminalitou „Tento tím bol nedávno posilnený Z. D. C., P. Z. S. D. R. I. R. H. J. D. J.. C. D.e stíhaný pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa a bol preto vo väzbe 8 mesiacov. C. E. D. Ú.A. C. W. P. B. J., H. T. Z. I. H., R. J.. H. J. D. R. Ž. F. D. Z. F. X - X L.. B. H.

P., W. O., U. I. H., L., P. B. H. W. E. J. F. E., K. Z. Q. H. R. Č. K., C., Ž. F. T. W. R. H. J. Ž. O. a to bez jediného vylomeného zámku. „Boli vybraté informácie z počítačov bez zapnutia poplašných zariadení. Musel to spraviť profesionál, to sú indicie, ktoré hovoria, že veľmi tvrdo robia na kriminalizácii mojej osoby“ vyhlásil. Dodal, že už 3 krát ho navštívil jeden naverbovaný policajt ako agent. H. J. O. Z. E. C. W. Z.... W. J., H.I. J. B. J. W. E. F. H., I. R. S. H., J. D. R. F. Č.. „Jednoznačne zneužíva svoju verejnú funkciu“ toto zdôraznil. Podľa neho podivné praktiky majú smerovať k posilneniu jeho pozície v polícii a taktiež majú viesť k politickému rozpracovaniu SDKÚ. „ R. O. H. H. H. I. P. J. B. W. U. R. Z. E. R. R.. H.“.

Žalobca v podanej žalobe z 18.12.2008 doručenej 19.12.2008 na OS Prešov tvrdil, že ide o nepravdivé informácie, ktoré boli šírené veľkými mienkotvornými médiami, dostali masovú publicitu. Žalovaný uviedol jeho plné meno a priezvisko a následnou medializáciou jeho výrokov zasiahol extrémnym spôsobom do jeho života na všetkých jeho spoločenských, osobných a rodinných úrovniach. Informácie zverejnené žalovanou z tlačovej konferencie SNS zo dňa 22.12.2008 o 10.00 hod. R. J. J. F. Š. F.. R. T., boli hrubo skreslené a je nesporné, že v záujme zvýšenia sledovanosti sa autor úmyselne dotkol jeho osoby bez toho, aby si čo len overil hodnovernosť zverejnených informácií. Všetky uvedené tvrdenia sú nepodložené, vymyslené, lživé, nedôstojné a urážlivé, vrhajú na neho zlý tieň, poškodzujú ho v profesionálnom živote ako aj v súkromnom živote a týmito vyjadreniami prostredníctvom médií s veľkou publicitou poškodzuje žalovaná jeho osobnostné práva, najmä právo na česť a dôstojnosť. Dôveryhodnosť voči jeho osobe sa uvedenými obvineniami znížila. V súvislosti s medializáciou tejto správy mu vznikli značné následky spojené s ďalším výkonom povolania - policajta, straty dôvery, zníženej vážnosti, ktorá sa prejavila až šikanovaním, mobingom a aktom pomsty v nasledujúcom období spojený s vykonštruovaním vznesením obvinenia, väzobným trestným stíhaním, prepustením zo služobného pomeru a po prepustení s problémami s uplatnením sa ap. Dôsledkami konania žalovaného musel aj so svojou rodinou neustále čeliť otázkam okolia pracovného, rodinného, verejného ohľadne jeho údajnej trestnej činnosti. Dôsledky takejto manipulácie pocítil zo strany viacerých priateľov, či kolegov zmenou postoja voči nemu, začali sa mu vyhýbať, zakazovali svojim deťom hrať sa s jeho deťmi, neznámi ľudia ho oslovovali výsmeškami, kedy už bude konečne sedieť. V dôsledku uverejnenia tohto príspevku sa zhoršil jeho zdravotný stav, aj zdravotný stav manželky a detí, ktoré zverejnené informácie psychicky veľmi zle znášali. Rozvírenie ohováračskej kampane malo negatívny dopad aj na citovú situáciu v jeho rodine, na zhoršenom zdravotnom stave D. E., P. W. F. Ľ. W.Á. I. S. Z. I. C. R. Š. T. P. J. Ú. J. Z. Z., P. J. W. E.. C. E. J. Z. J. T., H. C. J.. W. Q. J.R. Z. H. R. D. H., S. Z. J., C. I. B. Z. I. W. R. E. I. R. Q. Q. R. F. Z., pričom mohlo a naďalej môže dôjsť k ovplyvneniu ich právneho názoru, čo bolo aj cieľom osôb, ktoré sa na tom podieľali. Prezentáciou publikovaných nepravd došlo k úplnej negácii uplatnenia jeho osoby v profesionálnom, ale aj vo verejnom a osobnom živote. Na základe toho bol vyvíjaný tlak na jeho vtedajších nadriadených, aby bol prepustený zo služobného pomeru policajta. D. E. O. J. F. E. R. J. J. H. Q. J. R. H. H., E. D. Z. Q. C. Q. A.. E. Z.T. J. Z. Z. F., Z. D. S., Q. I. D. H.. Ž. F. Z. Š. Z. Ň. F. O., Q. F. Z. K. I. D. E. I. H..

Pri svojom výsluchu žalobca dňa 7.7.2010 uviedol, že jeho trauma začali v roku 2004, boli 2-krát v relácii Paľba, potom sa to ukludnilo, až prišiel 22.12.2005. Potom bol zase niekoľko mesiacov klud, zase v apríli 2006, kedy ho prepustili z väzby, znova bola relácia Paľba. Viedol spor s Hospodárskymi novinami a po 3 a pol roku bol oslobodený spod obžaloby. V apríli 2006 bol prepustený z policajnému zboru. Dva roky sa vyšetrovalo a po 3 a pol roku bol v trestnom konaní oslobodený. Toto všetko vytváralo napätie a tento stres trvá už 7 rokov. Spolu s ním to prežívajú aj jeho rodinní príslušníci. P. E. I. C., P. E. R. H.. F. Z. J. R. H. H. X. Ž.. Štyri sa týkajú tlačovej správy z 22.12.2005, konkrétne podal žalobu voči D. J., Q. E., Q. I. J., H. H. I..J., H. I..J.. I. L. I..J... P. R. D. Z. W.Č. R. S. XXXX, X P. T. R. R.. Súviselo to s výkonom jeho povolania v polícii. Po prepustení z väzby nastúpil na svoje pôvodné miesto a túto funkciu vykonával do 13.4.2006, kedy opäť došlo ku kriminalizácii jeho osoby, čo viedlo k jeho prepusteniu zo služobného pomeru. Dodnes nie je právoplatne rozhodnuté o platnosti jeho prepustenia zo služobného pomeru, lebo rozsudok Krajského súdu v Bratislave bol zrušený Najvyšším súdom a vec vrátená Okresnému súdu v Bratislave. Informácia z tlačovej konferencie išla cez teletext a bola prevzatá viacerými médiami a keďže autor nevedel preukázať hodnovernosť pravdivosti tejto informácie, niektoré média neuviedli jeho meno, ani iniciály jeho mena. Tým chcel preukázať, že iné média jeho meno neuvádzali. Žalovaný však uviedol plne celé jeho meno a je presvedčený, že tak urobil s cieľom poškodiť jeho osobu. V tom istom čase, ako bola na teletexte zverejnená táto správa, s tým istým obsahom, ale bez zverejnenia mena a priezviska, bola správa uvedená v televíznych novinách Markíza dňa 22.12.2005 o 19.00 hod. Od agentúry SITA prevzali túto správu uvedené média, ktoré sa zúčastnili na tlačovej konferencii, okrem zástupcov niektorých médií, ktoré si spracovali vlastnú správu ako Slovenská televízia, Slovenský

rozhlas a v týchto médiach bola dodržaná žurnalistická etika, nebolo uvedené jeho meno a pokiaľ ide o informáciu od Ing. Slotu bolo uvedené, že nepredložil nijaký dôkaz o pravdivosti svojich tvrdení. Žalobca ďalej poukazoval, že nebol nijaký špičkový policajný funkcionár, ale radový policajt, nemal žiadnych podriadených, nikoho neriadil a už vôbec neriešil tie veci, ktoré sú predmetom žaloby. Zverejnením jeho mena a priezviska a informácie o tom, že mal byť trestne stíhaný v konfrontácii s predsedom politickej strany, ktorý bol zároveň aj primátorom mesta a vrcholovým politikom, došlo k zásahu do jeho práv a slobôd. Išlo o neprimeraný zásah do jeho súkromných práv a slobôd. Nenamieta to, čo bolo zverejnené ako zvukovoobrazový záznam v televíznych novinách, pretože tu formálne nedošlo k zásahu do jeho práv, ale malo to príčinný vzťah k tomu, čo už bolo zverejnené na teletexte Markíza. Iné médiá, ktoré odvysielali túto správu, vzhľadom na závažnosť a obsah informácie zdôrazňovali skutočnosť, že Slotu nedisponuje dôkazmi k skutočnostiam, o ktorých hovoril a teda citlivo túto správu formulovali, kdežto žalovaný postavil túto správu tak, aby získal zvýšenú sledovanosť. V každom prípade si žalovaný mal aspoň preveriť pravdivosť tejto informácie tým, že ho mal osloviť, aby sa k tomu vyjadril alebo sa aspoň o to pokúsil. Takýto postup zo strany žalovanej pociťuje ako cielený útok voči nemu už aj preto, že to bolo odvysielané Markízou, bola uvedená aj jeho fotografia, čo ale súviselo s iným sporom. Tlačová konferencia prebehla ráno o 10.00 hod. teda bol daný dosť časový priestor na to, aby si túto informáciu žalovaný pred zverejnením overil, mohol si ju overiť napr. na tlačovom odbore Ministerstva vnútra.

Žalovaná poukázala na to, že prepis agentúry SITA zachytil len zvukový záznam, v danom prípade ale ide o zvukovoobrazový záznam. Nie je podstatné, či žalovaná prevzala alebo neprevzala správu od SITA, z odpovede zo SITA vyplýva, ktoré spoločnosti boli prítomné na tlačovej konferencii, išlo o verejnú tlačovú konferenciu za prítomnosti pišúcich reportérov, kamier, ako aj zvukových záznamových zariadení. Jediný, ktorý uviedol vo zvukovoobrazovom zázname celé meno žalobcu bola stanica TA3. Televízne vysielanie žalovaného, tak ako je zachytené v tomto zázname, neuvádza meno žalobcu. Toto meno je uvedené len v teletexte a je uvedené ako citácia D. J., F. B. S.. H. F. Q. T. I. R. Ž., I. I. H. B. D.F. J.. Teletex Markízy nie je vysielanie, ale je len zložkou vysielania, ktorá má omnoho menšiu sledovanosť ako televízne vysielanie. Aj keď žalobca nemusel byť špičkový policajný funkcionár, na druhej strane reprezentuje štátnu moc a preto je automaticky predmetom zvýšeného spoločenského záujmu a z toho potom vyplýva aj zníženia miera ochrany jeho osobnosti. Pozícia staršieho referenta špecialistu oddelenia odhaľovania odboru boja proti organizovanej kriminalite východ, Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ nie je v žiadnom prípade bežnou funkciou radového policajta. Žalobca síce nebol vysoký funkcionár, ale takisto nebol ani radovým policajtom. Žalovaná ďalej poukázala, že nešlo o nepravdivý výrok, keď sa v tejto správe uviedlo, že voči žalobcovi sa vedú trestné stíhania, pretože sa jednalo o podozrenie, ale nebola to informácia o tom, že spáchal trestný čin. Treba tu rozlišovať publicistiku a aktuálne spravodajstvo. V rámci publicistiky sa relácie pripravujú dlhodobejšie. Pri strete práva na ochranu osobnosti a práva na slobodu môže prevýšiť v takomto prípade právo na ochranu osobnosti. Ale čo sa týka pravdivosti informácie, autor má možnosť takúto reláciu lepšie pripraviť. Z hľadiska aktuálneho spravodajstva je čas na prípravu takejto reportáže značne krátky a je pravdou, že je povinnosťou vysielateľa vyvinúť čo najväčšie úsilie k tomu, aby ním podaná správa čo najlepšie odzrkadlila objektívny stav. Z judikatúry európskeho súdu vyplýva, že v takomto prípade nie je spravodlivé ani dobre možné žiadať od vysielateľov, aby dôsledne a úplne overili každú informáciu, lebo to nie je možné reálne a v takom prípade sloboda prejavu prevyšuje nad ochranu osobnosti. Zo samotného znenia teletextovej správy všetky informácie neboli podané formou tvrdení žalovaného, alebo jeho zamestnanca, ale ako správa tlačová, teda informácia, ktorú podala tretia osoba, konkrétne Ing. Ján Slotu. V rovnakej forme bola poskytnutá aj informácia o žalobcovi, nešlo o tvrdenie žalovaného, ale Jána Slotu, vtedy ústavného činiteľa. Obsahom celej informácie boli tvrdenia, že dochádza v rámci policajného zboru v SR k jeho zneužívaniu, k praktikám nezákonným alebo obchádzajúcim zákon a to za účelom diskreditácie nielen jeho osoby, ale aj iných politických strán, teda išlo o celok informácií, ktoré si vyžadujú zverejnenie, nakoľko v prípade potvrdenia pravdivosti, by došlo k stavu, ktorý by priamo ohrozoval ústavné zriadenie SR. Išlo teda o informáciu širokého záujmu a jednou z povinností žalovaného podľa zákona o vysielaní je informovať širokú verejnosť prostredníctvom svojho vysielania o stave politiky.

Svedok M. P. R. XX.X.XXXX vypovedal, že so žalobcom boli kamaráti. Odkedy bol žalobca prepustený zo zamestnania, bol vo väznici, ho už nekontaktuje, nechce mať nič s ním spoločné. Nechce počúvať nejaké výčitky od spoločných priateľov. Tieto kontakty prerušil v období, keď žalobcu prepustili z polície. Je tiež pravdou, že žalobca sa u neho zaujímal o prácu, ale ho odmietol, lebo ho nechcel zamestnávať s takou povestou, akú mal. Sleduje správy na teletexte Markízy, túto správu o žalobcovi nezachytil, teda

nedokáže posúdiť, aká je jej pravdivosť. V súčasnej dobe sa už so žalobcom naďalej nestretáva, nemá s ním žiadne kontakty.

Svedkyňa Z. C., vypovedala, že na túto teletextovú správu, ktorá sa mala týkať jej manžela, bola upozornená, prečítala si ju. Bolo to pred vianočnými sviatkami. Bolo tam uvedené plne meno manžela a meno politika. Zarazila ju veta v teletexte, že nejakým spôsobom pána Slotu diskriminujú, sledujú a že tento tím vedie jej manžel, ktorý má byť za to odmenený. Doma potom kvôli tomu týždeň sa hádali. Dnes ľutuje, že na manžela vystúpila, keď už pozná vysvetlenie tejto skutočnosti. Takisto sa pýtali deti, každý sa jej na toto pýtal, dodnes nemajú pokoj v rodine. Manžel dostal ponuku prednášať na vysokej škole, ale bolo mu naznačené, že ak je jeho meno spojené s tým, čo bolo uvedené v televízii, tak ho nechcú. Obdobne, keď boli voľby, uchádzal sa o voľbu do obecného zastupiteľstva, ale bolo mu naznačené, aby sa toho vzdal, lebo jeho meno bolo medializované v súvislosti s Markízou. Po zverejnení tejto správy sa vzťahy k okoliu narušili, reagovali na to aj najbližší príbuzní, jej matka a zisťovali čo sa stalo. Príbuzných veľmi nahnevalo, prečo bolo zverejnené celé meno, prečo sa z toho urobila takáto senzácia. Obdobná správa bola odvysielaná aj v rádiu, to jej oznámil jej brat, bola prezentovaná ako top správa. Celé sviatky sa kvôli tejto situácii s manželom hádali, potom sa už nerozprávali a toto narušenie trvá stále a už len tým, že musí o tom znova rozprávať, má neprijemné pocity a emócie.

Svedkyňa U. C., matka žalobcu vypovedala, že jej švager, ktorý sa venuje čítaniu teletextových správ jej volal, aby si pozrela teletextové správy, lebo sa to týka syna. Potom si to prečítali, bolo tam uverejnené celé meno syna. Vo večerných správach toto meno už nebolo uvedené. Bolo pred sviatkami, takto mali narušené celé sviatky. Aj v kostole so slzami v očiach utekala preč, vyhýbala sa ľuďom, lebo sa hanbila za syna. Bolo tam aj uverejnené, že bol trestaný. Našťastie sa to teraz vyjasnilo a syn bol zbavený viny.

Z rozsudku OS Prešov č.k. 25C/86/2007 vyplýva, že žalobca viedol súdne konanie proti Markíze Slovakia s.r.o. o ochranu osobnosti, v rámci ktorého bola Televízia Markíza povinná sa ospravedlniť žalobcovi za nedovolené zverejnenie jeho osobných údajov v teletexte Markízy na str. 365 zo dňa 16.1.2005, v relácii Paľba v reportáži „Q. D. C.“. R. XX.X.XXXX, R. S. „, R. C.“. vysielanej 17.2.2005, v reportáži „Výnimočný policajt“ vysielanej 24.4.2006 a v reportáži „Drahí kukláči“ vysielanej 15.1.2007, zverejnením ktorých nedovolené zasiahlo do práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej dôstojnosti, súkromia a meno a osobné a zvukové záznamy H.. D. C. W. R. S. J. §. XX Z. W.. Ďalej bola zaviazaná sa ospravedlniť za nepravdivé tvrdenia na str. 365 Markíza textu, zverejnené dňa 16.1.2005, v ktorom uverejnila, že D. C. E. T. R. Z. H., Ď.I. J. Z. W. F. Q. Z. R. S. „, H. S. H.ba vysielanej 24.4.2006, v ktorej tvrdila, že Inšpekcia Ministerstva vnútra a Prokuratúra zakrývali jeho zneužívania zákona, keď so spisom žalobcu mal manipulovať, k podozrivým pripojil mená prešovských policajných funkcionárov a advokátov, preveroval účty aj ich manželkám, resp. ich rodinným príslušníkom. Ľudia zo zoznamu mali byť odpočúvaní a neskôr ich mienil vydierať alebo hľadať páky ako sa dostať na vyššiu funkciu. C. M.alšoval podpis a nezákonne sa hrbal v cudzích útoch. Ďalej bola žalovaná zaviazaná sa ospravedlniť za nepravdivé tvrdenie odvysielané v reportáži „Drahí kukláči“ relácie Paľba z 15.1.2007, v ktorej tvrdila, že za nezákonnými akciami kukláčov mal stáť predovšetkým bývalý policajt z Útvaru boja proti organizovanej kriminalite D. C.. Toto ospravedlnenie mala žalovaná uverejniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zobrazením na teletexte TV Markíza po dobu jedného týždňa v časti, v ktorej sa zobrazujú upútavky na reláciu Paľba a ďalej zverejniť zobrazením na televíznej obrazovke, súčasne aj prečítaním 4x po sebe, vždy priamo pred začatím relácie Paľba a ďalej bola žalobcovi priznaná nemajetková ujma vo výške 10 tis. Eur. v prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý. V dôvodoch súd konštatoval, že konaním žalovanej došlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobcu a k vzniku ujmy, pričom súd za primeraný spôsob satisfakcie vo forme ospravedlnenia nepovažoval len ospravedlnenie pred reláciou Paľba, ale aj zverejnenie tohto ospravedlnenia na teletexte a tiež 4- krát pred reláciami Paľby. Zároveň súd priznal žalobcovi ujmu, ktorú mu spôsobili reportáže a skreslené informácie ovplyvnili verejnosť proti nemu a rodine tak, že to zasiahlo jeho rodinu v tom, že sa vzájomne odcudzili s rodičmi, súrodencami, menej sa kontaktovali, prípadne vôbec, zasiahlo to psychiku najbližších členov rodiny, ovplyvnilo to pracovný život a pod vplyvom týchto skutočností bol žalobca aj prepustený z policajného zboru. Zasiahlo to aj do jeho voľnočasových aktivít, kde pôsobil ako tréner, príp.hráč, nakoľko mu ľudia začali nadávať a vyjadrovať sa k jeho činnosti negatívne a rodina žalobcu sa dostala po odvysielaní relácie do sociálnej izolácie.

Ďalším rozsudkom OS Prešov v konaní 10C/273/2007 v spore, ktorý viedol žalobca proti žalovanému Petit Press a.s. Bratislava o ochranu osobnosti, bol žalovaný v tomto konaní povinný zverejniť ospravedlnenie v denníku SME Východ „Vydavateľ denníka SME Východ sa týmto ospravedľuje E..

D. C. za nepravdivú informáciu o tom, že bol obvinený z brania úplatku, zverejnenú v denníku SME Východ dňa 21.9.2004 v článku „Prešovského policajta zatiaľ neprepustia“. V prevyšujúcej časti návrh na uverejnenie ospravedlnenia bol zamietnutý a taktiež bol zamietnutý návrh na priznanie nemajetkovej ujmy. V dôvodoch súd uviedol, že psychické problémy jeho manželky ako aj syna sú staršieho dáta, než je zverejnenie predmetného článku, pričom už v predchádzajúcom období boli v iných periodikách s celoslovenskou pôsobnosťou uverejnené články s touto problematikou so zverejnením celého mena žalobcu. Preto súd nepovažoval za dôvodný návrh priznanie nemajetkovej ujmy.

Z ďalšieho rozsudku OS Prešov v konaní 11C/273/2007 v spore, ktorý viedol žalobca proti žalovanému Perex a.s. Bratislava o ochranu osobnosti, bol žalovaný povinný uverejniť ospravedlnenie v denníku Pravda v znení: Ospravedľujeme sa H.. D. C. W. W. D. E. I. H. R. F. C. C. X.XX.XXXX R. Č. „.. H. D. F. F.. Vo zvyšnej časti bol návrh zamietnutý. Nárok na nepriznanie nemajetkovej ujmy súd zdôvodnil tým, že nie je preukázaná príčinná súvislosť vzniku ujmy s predmetným článkom a to preto, že blízke okolie vedelo už pred týmto článkom o trestnom stíhaní žalobcu, ktorý bol vo väzbe, zvlášť, ak pred týmto článkom už v iných médiach odzneli obdobné informácie (článok v denníku SME) a navyše aj preto, že vypočutí svedkovia, vrátane manželky žalobcu, ako aj sám žalobca vypovedali o tom, že k narušeniu priateľských a rodinných vzťahov došlo až po odvysielaní relácie Paľba v TV Markíza (prvýkrát v januári 2005) a že dovtedy boli tieto vzťahy normálne a neprejavili sa ani negatívne vzťahy okolia.

Ďalším rozsudkom OS Prešov v konaní 28C/13/2008 v spore, ktorý viedol žalobca proti žalovanému ECOPRESS a.s. Bratislava o ochranu osobnosti, bol žalovaný povinný zverejniť ospravedlnenie v denníku Hospodárske noviny: „Vydavateľ denníka Hospodárske noviny sa týmto ospravedľuje E.. D. C. W. F. W. F. Z. H.R. D. Z. W. D. B. E. I. H. I. W. Q. R. Č. „.. H. W. P. v Hospodárskych novinách dňa 21.11.2006. Uvedené tvrdenie sme uverejnili napriek tomu, že sme nedisponovali žiadnym dôkazom o jeho pravdivosti. Žalovaný bol ďalej zaviazaný zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu 9.958,18 Eur. V dôvodoch rozhodnutia, pokiaľ ide o priznanie nemajetkovej ujmy súd konštatoval, že u žalobcu došlo najmä v rodinnom, spoločenskom a pracovnom živote k ujme, čo vyplynulo z výpovedí svedkov, prihliadol aj na možné ovplyvnenie iných masovokomunikačných prostriedkov podstatne skôr a v oveľa väčšom rozsahu, ako bol uverejnený predmetný článok, išlo o denník s celoslovenskou pôsobnosťou, s dlhotrvajúcou históriou, širokou publicitou, určeným pre kategóriu verejnosti, ktorá sa zaoberá podnikaním a teda požaduje informácie v primeranom stupni hodnovernosti. Z tohto dôvodu súd okrem ospravedlnenia priznal zadostučinenie v sume 9.958,18 Eur.

Žalobca v súčasnej dobe vedie súdny spor proti O.. D. J. Z. Z. Z. I. H. F. K. X E.. J. H. XX.XX.XXXX, ďalej voči žalovanému Televízia TA3 spoločnosť CEN Bratislava o ochranu osobnosti a priznanie nemajetkovej ujmy 1 mil. Sk, žaloba podaná 18.12.2008 a žalobu voči SITA Slovenská tlačová agentúra Bratislava o ochranu osobnosti z 18.12.2008, kde požaduje nemajetkovú ujmu 1 mil. Sk. Žaloba voči televízii TA 3 a SITA je postavená na tých istých dôvodoch ako žaloba, o ktorej súd rozhoduje v konaní 17C/362/2008, t.j. že žalovaní vydali správu z tlačovej konferencie SNS uskutočnenej 22.12.2005 v sídle SNS v Bratislave v tom istom znení ako v tomto konaní.

Občiansky zákonník v ust. § 13 poskytuje ochranu osobnosti len v prípade takéhoto porušenia občianskej cti, ktoré predstavuje zásah do osobnosti občana, pričom tento zásah musí byť objektívne spôsobilý takúto ujmu spôsobiť. Ide o konanie proti osobnej a mravnej integrite občana, znižujúcej jeho dôstojnosť, vážnosť a česť, o konanie, ktoré z hľadiska vzťahu občana k ostatným spoluobčanom ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ust. § 11 a nasl. OZ. Skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo či išlo o nedbalé preberanie poznatkov a ich rozširovanie, je bezvýznamná.

Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ust. § 11 OZ. O neoprávnený zásah ide vtedy, ak zásah je v rozpore s objektívnym právom, konkrétne, ak niekto rozširuje o inej fyzickej osobe nepravdivé alebo pravdu skresľujúce skutočnosti, znevažujúce jej vážnosť alebo môže ísť o pravdivé skutočnosti, avšak týkajúce sa jej súkromia (intímnej sféry) danej osoby.

Žalovaná dňa 22.12.2005 na Markízatexte v časti Správy z domova na str. 114 uverejnila teletextovú správu „ako uviedol Slota dnes na tlačovej besede, v Žiline bolo zriadené detašované pracovisko Úradu

boja s organizovanou kriminalitou. Tento tím bol nedávno posilnený Z. D. C., P. Z. S. D. R. I. R. H. J. D. J.. C. D. J. H. Q. Č. W. H. R. Č. I. T. H. R. R. X E.. C. E. D. Ú., C. W. P. B. J., H. T. Z. I. H., R. C. J..

Správa, ktorú zverejnila žalovaná obsahuje citáciu O.. D. J., informácia obsahuje celé meno priezvisko žalobcu, jeho pracovné zaradenie, údaj o jeho trestnom stíhaní pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa a údaj o cieľoch a úlohách žalobcu vo vzťahu P. D. J..

Ako už súd konštatoval v právoplatnej časti rozsudku o povinnosti žalovaného sa ospravedlniť žalobcovi, žalovaná nebola oprávnená zverejniť meno a priezvisko žalobcu v inkriminovanom texte a aj keď sa bránila tým, že išlo o citáciu inej osoby, pred uverejnením tejto správy bola povinná preveriť pravdivosť skutočnosti v nej uvedenej. Predmetná správa bola prevzatá z informácie SITA, Slovenská tlačová agentúra a okrem žalovanej ju prevzali aj iné médiá a bola zverejnená na webovej stránke. Ďalej bolo konštatované, že žalobca pracoval ako starší referent špecialista v policajnom zbore a v danom čase plnil špeciálne úlohy, ktorých plnenie mohlo byť ohrozené zverejnením. Úlohou žalobcu nebolo zbierať informácie na osobu D. J..

S. P. H. X Q. XX/XXXX T. W. S. Z. J. R. H. W. XX. XX. XXXX, J.. W.. XX Q. XXX/XXXX R. R., P. T. Z. I. H.. D. C. I. E.. L. R. H. §. XXX H. I.) Q. W. Z. J. Z. H. R. Z. H. T. T. pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona a H.. D. C. I. E.. L. R. J. Ú. Z. J. Z. R. Z. H. W. XX. D. XXXX J.. W.. Z. XX/XX, P. T. F. F. H. XX. D. XXXX H. Q. Č. W. H. R. Č. podľa § 158 ods. 1 písmena a) Trestného zákona a porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona, ktoré mali spáchať v jednočinnom súbehu tak, že spoločným konaním ako príslušníci Policajného zboru SR 14. 11. 2000 v čase od 12.45 hod. do 15.30 hod. počas spisovania zápisnice o podaní vysvetlenia so zaisteným L. U. T. W. H. R. Z. XX.XX U.. W. I. H. H. H. Ú. H. I. W. Ú. W. L. U., H. H. D. T. R. H. F. K. R. XX T. H. J. F. R. C. H. W. M. Q. W.. J. Q. J. Z., U.-M. R. K. W.. J. J. Š. S. I. Z., J. W.. J.-B.-XX, R. W.. J. J.-J. J. C. S. I. Z., E. S. W.. L. E.-XXXX, P. W. E. I.-X, M. W. W.. E. I. E. T. W.. L. - J. J. W. A. I. F. F. Z., Q..D.. R. J. R. R. I. J. H. W. Q. Č. W., Č. R. J. H. Á. J. Z. W. R. Ú. J. O. Š., A. H. C. J. L. U., Z. K. T., H. J. F. D. Q. Č.. L. I. U. R. P. X Q. XX/XXXX T. Z. J. R. H. K. R. W. Q. Č. P. Z. I. Q. R. J. I. M. J., T. F. F. H. Z. H. Z. I. H. H. P. Z., P. J. C. R. H.. D. C., H. R. P. X Q. XXX/XX T. H., Ž. J. J. F. I. Z. H.. D. C. T. Z..

Tlačové spravodajstvo je súčasťou práva slobodne vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj právo slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať ideí a informácie upravené článkom 26 Ústavy SR, článku 17 Listiny základných práv a slobôd a článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Právo na slobodný prejav je považované za konštitutívny znak demokratickej pluralitnej spoločnosti, v ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k veciam verejným a vynášať o nich hodnotiace sudy. Výkon tohto práva zahŕňa však aj povinnosť a zodpovednosť, pričom podlieha takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovávaní autority a nestrannosti súdnej moci (čl. 10 ods. 2 Dohovoru).

V prípade, že priezvisko fyzickej osoby je bez jej súhlasu použité v súvislosti s informáciou o jej trestnom stíhaní, je takéto použitie legitímne len za predpokladu, že bolo právoplatným rozsudkom súdu preukázané, že táto osoba spáchala trestnú činnosť, za ktorú bola stíhaná.

Hoci verejnosť má právo byť informovaná o priebehu trestného stíhania vedeného proti osobám verejného záujmu, ktorými môžu byť v niektorých prípadoch aj policajti, musí byť aj v takom prípade rešpektovaná zásada uvedená v § 12 ods. 3 OZ, podľa ktorej takáto informácia nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Predmetná teletextová správa bola zverejnená s celoštátnou pôsobnosťou k uverejneniu mena a priezviska žalobcu v tejto správe došlo bez jeho súhlasu. V tomto smere súd poukazuje na skutočnosť, že iné médiá, ktoré odvysielali túto správu, vzhľadom na ich závažnosť a obsah informácie zdôrazňovali

skutočnosť, že J. F. C.P. P. J., Z. P. U.. Oproti tomu žalovaný postavil túto správu tak, aby získal zvýšenú sledovanosť, že aj v televíznych novinách Markíza dňa 22. 12. 2005 o 19.00 hod. bola táto správa zverejnená tak, že neuviedol meno žalobcu, avšak správa bola podaná s rovnakým obsahom a naviac v uvedený deň počas niekoľkých hodín pred odvysielaním televíznych novín sa nachádzala na Markízatexte TV Markíza s tým istým obsahom, s uvedením plného mena a priezviska žalobcu. Na Markízatexte TV Markíza bola uvedená správa zverejnená odpolednia do noci minimálne 12 hodín až do najbližšej aktualizácie správ. Vzťah televízneho vysielania a Markízatextu je bezprostredný a vzájomne prepojený, a preto vo vzťahu k žalobcovi došlo k cieľovému poškodeniu jeho osoby na verejnosti. Žalovaný tak na jednej strane zverejnil v televíznych novinách správu súbežne s obsahom tej istej správy na Markízatexte bez uverejnenia mena žalobcu a informácie o trestnom stíhaní, pričom v závere správy poskytol príspevok pre vyjadrenie sa Ministrom vnútra SR a poslancovi NR SR a v tom istom časovom predstihu pred odvysielaním televíznych novín a počas ich vysielania a následne aj po ich odvysielaní na Markízatexte zverejnil meno a priezvisko žalobcu, v ktorom informoval o jeho trestnom stíhaní a poskytol verejnosti nepravdivé informácie o kompromitácii vrcholového politika H. Ž. D. J. so žalobcom, ako zaručene pravdivú správu bez dôkazov o jej legitimitate. Z reportáže o tej istej tlačovej konferencii konanej 22. 12. 2005 na Šafárikovom námestí v sídle SNS odzneli inými médiami, konkrétne v reportáži Slovenskej televízie STV odvysielanej dňa 22. 12. 2012 v správach STV o 19.30 hod. s titulom „D. J. R. J. R. Z. F. I. H., P. I. S. D. H., E. Q. D. U. K., Ž. D. J. F. Ž. C. Z. Q., Ž. D. Q. J. J. H. I. Q. J. S. J. - J., Z. C. XX. XX. XXXX R. Č. F. Č. J. Z. XX. XX U.. v Žurnále SR s titulom tvrdenia J. Z. C. H. J. F., I. S. E. J., E. H. J., P. K., Ž. D. C. Z. Q., Ž. J. D. J. J. P., H. Ž. nemá. Reportéri a zástupcovia konkrétnych verejnoprávnych médií, ktorí sa zúčastnili konferencie, na ktorej odznelo, že poskytovateľ informácie nedisponuje dôkazmi o ich pravdivosti, čo náležite zapracovali do svojich príspevkov a v tomto duchu poskytli verejnosti informácie prezentované na konferencii, pričom medzi reportérmi na tlačovej konferencii dňa 22. 12. 2005 bol aj zástupca žalovaného, ktorý je „autorom zverejnenej správy s titulom „Slota je presvedčený, že ho sleduje a odpočúva polícia v TV Markíza servis“: Žalovaný v televíznych novinách o 19.00 hod. nechal v závere správy priestor na vyjadrenie iným subjektom Q. G., H. F. I. E. R. J. R. H., D. L., Ž. Ž. W. J. F. E. J., XXX K. F. Ú., pokiaľ ide o uverejnenie mena a priezviska žalobcu a informácie o tom, že bol nasadený na skompromitovanie D. J., Ž. D. J. Q. X H., P. H. R. Ž., Z. U., I. I. E. I. O. Z., B. H. P. I. W. O. I. U. I. H. J. B. C. D. J. W. P. B.. Vzhľadom na zistené okolnosti, súd má za to, že takýto text bol zverejnený cielene aby ovplyvnil verejnú mienku a cielene viedol ku kompromitácii žalobcu. Žalovaný disponoval informáciou, že o pravdivosti ním prezentovaných informácií z tlačovej konferencie konanej 22. 12. 2005, autor týchto slov nedisponuje dôkazmi a napriek tomu zverejnil správu s menom a priezviskom žalobcu a nepravdivými informáciami o jeho osobe. Žalovaný teda v správe uverejnil celé meno a priezvisko žalobcu a zverejnil tvrdenia, ktoré neboli pravdivé, pričom mal pred zverejnením vedomosť, že nedisponuje dôkazmi o pravdivosti tejto informácie. Zo strany žalovaného teda došlo závažným zásahom do osobnostných práv žalobcu, k zníženiu jeho vážnosti, dôstojnosti, čestnosti, ohrozeniu jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti, k ovplyvneniu jeho súkromného života a poškodeniu jeho osobného mena. Morálne zadosťučinenie sa javí z hľadiska týchto konkrétnych okolností prípadu za nepostačujúce.

Intenzita, rozsah, ako aj dĺžka neoprávneného zásahu sa prejavili v osobnom živote žalobcu, čo mal súd preukázané zo svedeckých výpovedí M. P., Z. C. I. U. C., P. M. P. H., Ž. H. H. Ž. W. W. I. H. D. R., I. P. H. T. P., F. J. F. I. E. Ž. P., Ú. O. H. I. Q. D. H., že keď sa žalobca u neho zaujímal o prácu, odmietal ho, lebo ho nechcel zamestnávať s takouto povestou, akú mal.

Svedkyňa Z. C., E. Ž. R., Ž. J. H. J. F. Q., P. J. Q. D. E., P. T. K. D. Ú. E. I. Ž. D. E. E. C. D. J., sledovať ho a za to mal byť odmenený. P. A. Q. J. J. E. U. I. F. H. R. S., I. P. E. C. H. H. F. R. Š., T. E. F., Ž. I. D. D. E. J. J. Q., Č. T. K. R. Q. W., Q. U. F. Q., P. J. K. Z. R. C. Z. W., T. E. F., I. J. R. R., A. D. E. T. E. R. J. J. E.. Po zverejnení tejto správy sa vzťahy k okoliu narušili, reagovali na to najbližší príbuzní, jej matka, zisťovali čo sa stalo. Príbuzných nahnevalo, že bolo zverejnené celé meno manžela a že sa z toho urobila senzácia. Celé sviatky kvôli tejto situácii sa s manželom hádali, došlo k narušeniu ich vzťahu, čo trvá stále a už len tým, že musí o tom znova rozprávať, má neprijemné pocity a emócie.

Matka žalobcu, U. C., R., Ž. H. W. E. D. J. C. P. F. B. J., R. J. L. Z., A. J. U. W. J., P. T. K., Ž. T. Q., F. J. bol zbavený viny. Najväčšia reakcia okolia začala po zverejnení tejto správy na Markíze.

Zo svedeckej výpovede L. P., P. T. R. R. P. XX B. XXX/XXXX, R., Ž. J. Ž. H. I. R. a po zverejnení teletextovej správy jej bolo zo strany kolegov a jej nadriadených naznačené, že je nežiaduce, aby s ním

udržiavala kontakt, následne žalobcu vynechali z prípadu, ktorý pripravil z hľadiska stratégie a taktiky, z dôvodu, aby nebol problém a kolegovia sa žalobcovi vyhýbali ani ho nepozdravili, nepodali mu ruku, lebo to bolo spoločensky nežiaduce. Žalobca po zverejnení tejto správy, keďže tam boli uvedené aj veci, ktoré boli predmetom služobného tajomstva, bol kontrolovaný svojimi nadriadenými, detailne musel hlásiť všetky práce, ktoré každý deň vykonal svojmu nadriadenému. V dôsledku tejto správy žalobcovi vznikli následky spojené s výkonom povolania policajta, keď v dôsledku straty dôvery znížením jeho vážnosti, bol následne prepustený zo služobného pomeru a mal problémy s uplatnením.

Tieto skutočnosti svedčia, že došlo k závažnej ujme na strane žalobcu v dôsledku difamačnej správy zverejnenej žalovaným. Taktiež je preukázaná aj príčinná súvislosť v súvislosti s konaním žalovaného a ujmami, ktoré žalobcovi následkom zverejnenia nepravdivej správy vznikli zásahom do jeho cti a dôstojnosti, narušeniu jeho integrity do takej miery, že došlo k zníženiu jeho vážnosti u iných osôb, k ohrozeniu jeho postavenia, uplatneniu v spoločnosti, k strate zamestnania, k narušeniu rodinných vzťahov.

Ospravedlnenie vo forme zadosťučinenia nie je postačujúce z hľadiska intenzity týchto nepriaznivých následkov, a preto žalobcovi patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy vychádza podľa § 136 O.s.p. podľa svojej úvahy a vyhodnotil tie skutočnosti, ktoré založili úvahu o určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislostí posudzovaného prípadu s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva tak ako sú vyššie uvedené.

Súd určil nemajetkovú ujmu v sume 15.000,- Eur, keď vychádzal z jednotlivých okolností konkrétneho prípadu, zo spôsobu neoprávneného zásahu, z rozsahu zasiahnutej hodnoty osobnosti, intenzity trvania zásahu, ako aj dopadu na postavenie a uplatnenie žalobcu v rodinnom, v pracovnom a v spoločenskom živote. Z povahy obsahu a spôsobov zverejnenia a šírenia uverejnenej správy na Markízatexte dňa 22. 12. 2005 vyplynulo, že tu došlo k veľmi závažnej ujme na osobnostných právach žalobcu vo forme publicity. Odstránenie tejto ujmy nie je možné, preto je primerané so zreteľom na všetky okolnosti, aby tieto nepriaznivé následky neoprávneného zásahu zmiernila finančná nemajetková ujma. Pri stanovení výšky tejto náhrady súd zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť tú skutočnosť, že žalovaný úmyselne podal nepravdivú informáciu napriek vedomosti, že autor, teda pôvodca tejto informácie nemal dôkazy o jej pravdivosti pred jej zverejnením. Ďalej prihliadol na to, aby sa splnil nielen nápravný a vyrovnací účel, ale aj odradzujúci, aby sa tak nepriamo predchádzalo podobným zásahom a zároveň, aby finančná satisfakcia bola úmerná k miere zavinenia pôvodcu zásahu, t.j. žalovaného, do osobnostných práv žalobcu, pretože zo strany žalovaného bol preukázaný zlý zámer, ktorý je v rozpore so spoločenským poslaním žalovaného ako nositeľa práva slobody prejavu a povinnosti pravdivo informovať a rešpektovať práva a slobody iných osôb a za nepravdivé informácie niesť zodpovednosť, ako aj dodržiavať povinnosť overovať si pravdivosť uverejnených skutočností v zmysle zákona č. 81/1966 Zb. v znení noviel, pričom tieto povinnosti žalovaný zjavne zanedbal. Súd prihliadol aj na to, že žalovaný navyiac ani v priebehu tohto súdneho konania neposkytol žalobcovi ospravedlnenie na zmiernenie následkov svojho zásahu a toto ospravedlnenie žalobca dosiahol až rozsudkom súdu.

Pokiaľ ide o ďalšiu časť nároku nad priznanú nemajetkovú ujmu 15.000,- Eur, v tejto časti súd návrh zamietol, pretože vyššie žiadaná finančná nemajetková ujma nemá opodstatnenie a ďalšie kritéria pre priznanie vyššie nemajetkovej ujmy súd nezistil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal žalobcovi náhradu nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s týmto konaním, t.j. 530,75 Eur za súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia advokátskej kancelárie Kuchár, advokátska kancelária s.r.o., Tkáčska 3, Prešov v súvislosti s právnym zastupovaním žalobcu. Podľa § 10 ods. 8 Vyhlášky 655/2004, je hodnota jedného úkonu 91,29 Eur, za služby právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 prevzatie a príprava zastúpenia 05. 08. 2009, účasť na pojednávaní 08. 10. 2010, písomné vyjadrenie 25. 01. 2011, účasť na pojednávaní 26. 01. 2011, písomné podanie, oprava žalobného petitu 16. 05. 2011, účasť na pojednávaní 23. 01. 2012, písomne podané odvolanie 20. 09. 2012, t.j. 7 x 91,29 Eur, spolu 639,03 Eur, 1 x režijný paušál 6,95 Eur, 1 x 7,21 Eur, 3 x 7,41 Eur, 2 x 7,63 Eur, spolu 51,65 Eur, spolu bez DPH 690,68 Eur, DPH 20 % 138,14 Eur, spolu trovy činia 828,82 Eur. Tieto trovy uhradil už žalobca svojmu právnenému zástupcovi. Z tohto dôvodu žalovaný zaplatí žalobcovi trovy v celkovej výške 1.359,57 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Ž. R. R. J., I..J.. H.P. J., Č. Ú. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá

vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.